

חור ברשת

אגרוף אשה

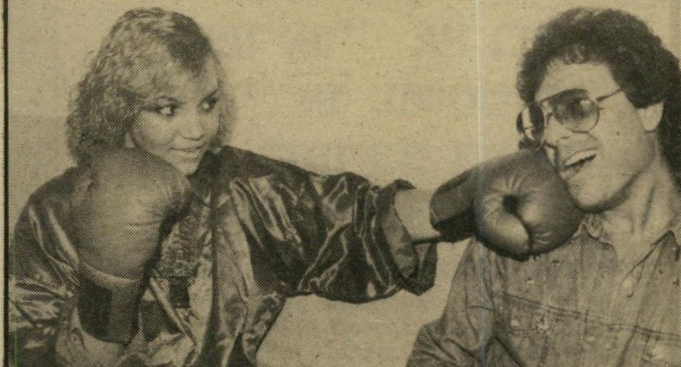
במסיבת עיתונאים שקיימה בפרינקיפוט להקת הרוק המפורסמת מאמריקה, מוטלי-קרו, הסתובבה בקהל צעירה בלונדית יפה. למתבוננים מן הצד נראתה כמו עוד מעריצה משולהבת, המבקשת להיות קרוב לאלילים. אבל לא כך. הצעירה הנאה היתה בתפקיד: שומרת-ראש של סולן הלהקה. מה לצעירה עדינה ויפה ולמקצוע גברי כל-יכך?

דניאלה דנדל, שהגיעה לישראל לפני כמה חודשים, היא אלופת אירופה באגרוף תאילנדי — קיק בוקסינג. בשפה המקצועית. נולדה לפני 19 שנה בעיר קטנה ליד פרינקיפוט. בת אמצעית ממשפחה גרמנית ממוצעת, שהתחילה להתעניין בספורט הגברי כשהיתה בת 14. כחוד שאתו יצאה לימד אותה את שיטת המישחק. היא התאהבה בספורט זה והגיעה להישגים: אלופת מערב-גרמניה ואלופת אירופה לנשים ב-1986. ומה לאלופת אירופה בישראל?

«מתוך אהבה», היא אומרת. בגרמניה הכירה דניאלה את עורך ישראל, שירד מן הארץ לפני כעשר שנים. עורך התעסק שם «בעיסקי-לילה», כדבריו ולפני כשנה הדרדרו העסקים והוא החליט לחזור לישראל. «אני אוהבת את עורך והייתי מוכנה ללכת אחריו לאן שילך», היא מת-וודה. וכך הגיעה לתל-אביב. אבל האי-בה אינה הכל בחייה, הבוקס הוא העיקר. וכאן, בישראל, התברר שיש הרבה משוגעים לספורט הזה. בימים אלה מתחילה דניאלה לאמן ילדים וילדות במכון הספורט של מכבי, ב-רמת-חן. בינתיים היא מתאמנת שלוש פעמים ביום, שכן הבוקס דורש כושר גופני גבוה, גמישות, ובעיקר הרבה כוח בידיים וברגליים והרבה הרבה מהירות.

דניאלה: «כל קרב לוקח שלוש דקות, וזה הרבה זמן. חייבים להיות כל הזמן בתנועה. מספיק ששניה אחת לא אשים לב, כדי שאקבל רגל או אגרוף בפרצוף או בגוף».

החוקים פשוטים. מתאגרפים עם

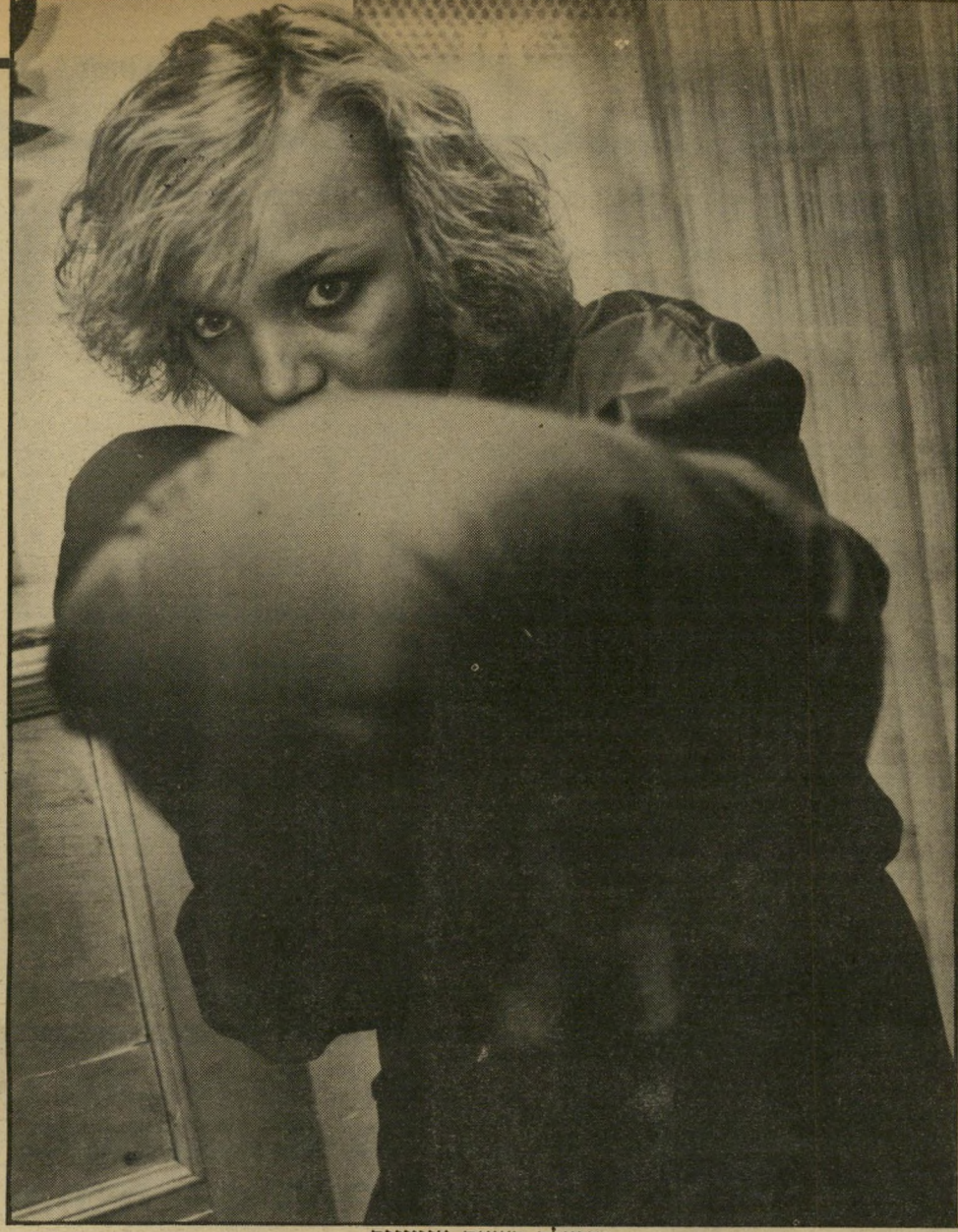
דניאלה וידידה עורך ללכת אחריו לאן שילך

כפפות-אגרוף. לובשים בגדים צבעוניים עשויים סטן, להבדיל מג'ודו, שבו לובשים בגדי-רב לבנים. נועלים נעלי בר — אסור לפגוע בחלק התחתון של הגוף, אלא רק מן המותן ומעלה. כמו בג'ודו ובקראטה, יש דרגות חגורה לבנה ואחרי-כך צהובה, ירוקה, כחולה, חומה. הטוב מכולם וזכה בחגורה שחורה.

«הכי הכי אני אוהבת את עורך ואת החתולה שלי, פינקי. את פינקי הבאתי מגרמניה. הברחתי אותה לארץ כשתי אוניות ועברתי הרבה תלאות עד שהי געתי לרשא הירוק של צפון תל-אביב». דניאלה נפרדת מפינקי רק

דניאלה מדגימה תרגיל אלופת אירופה לנשים

דניאלה בשעת אימונים להיות כל הזמן בתנועה

דניאלה ופינקי שומרת-ראש

כשהיא יוצאת לאימונים. אביה נהרג לפני ארבע שנים בתאור נת עבודה ואמה לא בדיוק אהבה את הרעיון שדניאלה, שהגיעה להישגים באירופה, תעזוב הכל מאחוריה ותסע לישראל. «אבל עכשיו הכל בסדר», אומר מרת דניאלה. «אמא השלימה עם השינוי עזון שלי».

בארץ קיבלו אותה חבריו של עורך בשמחה. «אני לא מרגישה בודדה. כי שבוע הראשון היה לי קצת קשה, אבל עכשיו הכל בסדר. האנשים כאן מאוד פתוחים. לבכיים. להבריל מגרמניה, ששם האנשים כמו רוכוטים והכל הולך רק לפי תוכניות קבועות מראש».

השבוע תתחיל דניאלה ללמוד עברית באולפן. בינתיים היא מצליחה לומר רק כמה מילים כמו תודה, בבקשה וסליחה. נימוס גרמני. מעשנת בשרשרת וטוענת שהרבה ספורטאים מעשנים. «לכל אחד יש את המעמסה שלו בחיים» אומרת הצעירה בת ה-19.

כשהגיעה לישראל, נפתח מישפט דמיאניוק, היא לא למדה על השואה בבית-הספר, ובקושי ידעה על מה מתנהל המישפט. עורך מקפיד לשבת איתה כל יום מול מירקע הטלוויזיה, לתרגם, להסביר ולהבהיר לצעירה הד-גרמניה את ההיסטוריה של העם היהודי. «דווקא בגלל שלא ידעתי את כל הסיפורים על נושא השואה, עכשיו, כשאני רואה את המישפט, אני המומה. זו הפעם הראשונה שאני רואה, שומעת ומבינה מה קרה. המעשים של הגר-מנים זה פרוורסי לגמרי. אני מוועד עת».

דניאלה נסחפה לעניין והיא מקפידה להתקשר מידי ערב לאמה בגרמני-יה, ולספר לה על אירועי היום במיש-פט. «שאלתי את אמא אם מראים את המישפט בגרמניה והיא אמרה, שכבר שי רב מראים פעם בשבוע איזה קטע קטן בטלוויזיה».

המאמן שלה מגרמניה, מייק

אנדרסון, חגורה שחורה, דאן 4, מת-כוון להגיע לישראל בשבועות הקי-רוכים. לראות כיצד היא מתמודדת עם הצעירים הישראליים. דניאלה מקווה שבאולימפיאדה הבאה יכירו בקיק-בר-קסינג כמקצוע, ואז היא תוכל להשי-תתף ולייצג את ישראל.

מאמינה בכוחות עליונים, הולכת לקוראות בקפה ובקלפים. מול דלי. מקפידה להופיע לכל הקרבות רק עם הבגדים שלה והכפפות שלה, כי «זה המזל שלי», ובינתיים, עד שתתחיל לאמן, היא מתאמנת שעתיים כל יום בג'וינג ובוקס, עושה התעמלות ושומרת על כושר. «אני לא רוצה להפסיד את ההישגים שאליהם הגעתי. חשוב לי לאמן כאן בנינוע, שיאהבו את הספורט הזה ושכולם יראו שגם איגרוף יכול להיות ספורט נשי».